

ननु जरामर्यमग्निहोत्रं भस्मांतं शरीरमित्यादयो यावज्जीवं कर्मानुष्ठापका विधय उपरुध्येरन्निवृत्तिमार्गादरे इत्याशंक्याह सद्भिरिति एतद्धस्मवैतत्पूर्वे विद्वांसो महाशाला महाश्रोत्रिया अग्निहोत्रं न जुहुवांचक्रिइत्यादिश्रुतेरेतत्कर्मत्यागात्मकं तन्न निश्चयं आरुरुक्षोर्भुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यत इति भगवतैव प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गयोरधिकारभेदेन व्यवस्थापितत्वात् इयं निवृत्त्यात्मिका परांगति मोक्षं ॥ ३ ॥ एतदभावेऽनिष्टमाह शरीरेति शरीरवान् शरीराभिमानवान् ॥ ४ ॥ देहयापनं देहसंबंधविच्छेदमशरीरतास्य मोक्षं तत्रोपायमाह कर्मणेति विवरं आत्मविविदिषास्य द्वारं शुभान् स्वर्गादीन् कर्मफलभूतान् आमुयात् न स्वीकुर्यात् फलत्यागपूर्वकं चित्तशुद्ध्यर्थं कर्माण्येवाचरेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ चित्तशुद्ध्यभावे दोषमाह लोहेति विपक्वं पाकहीनं भावे निष्ठा अविपक्वकषाये पुंसि आख्या उपदेशो यस्य अजितरा

सद्भिराचरितत्वात्तु तमेतदगर्हितं ॥ इयं सा बुद्धिरभ्येत्यययायाति परांगतिं ॥ ३ ॥ शरीरवानुपादत्ते मोहात्सर्वान्परिग्रहान् ॥ क्रोधलोभादिभिर्भावैर्युक् तोराजसतामसैः ॥ ४ ॥ नाशुद्धमाचरेत्तस्मादभीप्सन्देहयापनं ॥ कर्मणा विवरं कुर्वन्न लोकानामुयाच्छुभान् ॥ ५ ॥ लोहयुक्तं यथा हेमविपक्वं न विराजते ॥ तथाऽपक्वकषायास्यं विज्ञानं न प्रकाशते ॥ ६ ॥ यश्चाधर्मं चरेत्लोभात्कामक्रोधावनुपुवन् ॥ धर्म्यं पंथानमाक्रम्य सानुबन्धो विनश्यति ॥ ७ ॥ शब्दादीन् विषयांस्तस्मान्न संरागादयं व्रजेत् ॥ क्रोधो हर्षो विषादश्च जायंते ह परस्परात् ॥ ८ ॥ पंचभूतात्मके देहे सत्त्वे राजसतामसे ॥ कमभिपुवते चायं कंवाक्रोशति किं वदन् ॥ ९ ॥ स्पर्शरूपरसाद्येषु संगं गच्छंति बालिशाः ॥ नावगच्छंति विज्ञानादात्मानं पार्थिवं गुणं ॥ १० ॥ मृन्मयं शरणं यद्वन्मृदैव परिलिप्यते ॥ पार्थिवो यं तथा देहो मृद्विकारान्न नश्यति ॥ ११ ॥ मधुतैलंपयः सर्पिर्मांसानि लवणं गुडः ॥ धान्यानि फलमूलानि मृद्विकाराः सहांभसा ॥ १२ ॥ यद्वत्कांतारमातिष्ठन्नौत्सुक्यं समनुव्रजेत् ॥ ग्राम्यमाहारमादद्यात्स्वाहपि हियापनं ॥ १३ ॥ तद्वत्संसारकांतारमातिष्ठन् श्रमतत्परः ॥ यात्रार्थं मद्यादाहारं व्याधितो भेषजं यथा ॥ १४ ॥

गादिदोषे उक्तमित्यर्थः ॥ ६ ॥ कषायाणामपाके दोषमाह यश्चेति अनुपुवन् अनुसरन् आक्रम्य उपमृष्य उल्लस्येति पाठः स्वच्छः ॥ ७ ॥ संरागः रागाधिक्यं व्रजने दोषमाह क्रोध इति क्रोधो राजसः हर्षः सात्विकः विषादस्तामसः ॥ ८ ॥ अभिपुवते अभिष्टौति चितः अविकारित्वा द्विकारिणश्च चेतसो जडत्वात्स्तुत्याक्रोशौ निरास्पदावित्यर्थः ॥ ९ ॥ विज्ञानात् विपर्ययबुद्धेः आत्मानं देहं पार्थिवं पृथ्वीविकारं गुणं ॥ १० ॥ देहस्य पार्थिवत्वे युक्तिमाह द्वाभ्यां मृन्मयमिति शरणं गृहं मृद्विकारान्मृद्विकारमन्नादिकं प्राप्य न नश्यति जीवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ मृद्विकारानाह मध्विति ॥ १२ ॥ कांतारमातिष्ठन् संन्यासी औत्सुक्यं मिष्टान्नादौ रागं न समनुव्रजेत् आहारं अन्नं यापनं देहनिर्वाहकं ॥ १३ ॥ संन्यासिवद्गृहिणापि विरक्तेन स्थेयमित्याह तद्वदिति संसारोग्रहं यात्रार्थं वेदांतश्रवणादिनिर्वाहार्थं ननु इन्द्रियप्रीत्यर्थं ॥ १४ ॥